Ч. 163 (14.060). Львів, неділя 23. червня 1935. Pocztową opłatę opłacono ryczałtem. Рік LVI.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов. — Конто почт. щадн. 504.060. 143.322. — Адреса для телеграм: „Діло“ Львів. — Головний Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем. Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ: Місячно 5·00 зол. Чвертьрічно 15·00 „ Піврічно 30·00 „ Річно 60·00 „

ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці 1 долар, Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр., Чехословаччині 30 ч. к. — в усіх прочих краях по 7·50 зол.

Телеф. Редакції: 29-41. „ Друкарні: 29-26. — В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ. — ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

Промова Попова в 15 роковини відступу польських військ з Києва.

(ВУ) 11. червня ц. р. секретар центрального комітету КП(б)У М. Попов виголосив промову на пленарнім засіданні київської ради з нагоди 15. роковин відступу польських військ з Києва. Попов обговорив тезу, що „польські пани є історичними ворогами українського народу“. Опісля обговорив положення на Волині під Польщею доказуючи, що більшість землі є в руках великих землевласників. Селяни тієї частини Волині, яка є в Совітах мають 1673 українські школи, де вчиться 281.000 учеників. Зате селяни Волині, яка є у Польщі, не мають ніодної української школи. Зясувавши мілітарну силу СССР Попов заявив, що кожний новий напад на Совітську Україну відіб'ють не тільки працюючі маси совітської України, але теж увесь сильний СССР.

Ґенеральний страйк як протест проти виборчої ординації.

Вуглекопи Домбровського басейну оголосили одноденний страйк на знак протесту проти проєкту виборчої ординації ББ. У копальнях „Париж“, „Фльора“, „Яків“, „Віктор“ і „Кошеліс“ робітники не працюють. Усі робітники в цих копальнях приступили до страйку. В копальнях „Дорота“ і „Вікторія“ страйк протягнувся ледви дві години, в копальні „Сатурн“ годину. В інших копальнях дирекції припинили працю і тому до страйку не дійшло. В Сосновці і Бендзіні страйкували теж носії і швеці.

Варшавські робітничі організації на конференції представників професійних союзів проголосили ґенеральний 24-годинний страйк на знак протесту проти проєктів виборчих ординацій.

Окружний робітничий комітет ППС оголосив відозву з покликом щоб усі варшавські організації виконали це рішення. Комуністична польська фракція звернулась до соціялістів з пропозицією повести спільну акцію, але пропозицію відкинули. Президія ППС надіслала до послів комуністів письмо зі заявою, що ППС веде свою акцію проти фашистів в обороні виборчих прав самостійно і бере на себе повну відповідальність за цю акцію. У понеділок відбудуться у Варшаві конференції відділів союзу працівників самоуправних установ та товариств вищої ужиточности, щоб устійнити своє становище до ґенерального страйку.

Тайна контрреволюційна література в Москві.

Московська „Правда“ приносить характеристичну вістку про тайну продаж контрреволюційної літератури в книгарні „Совітський письменник“ в центрі Москви. Книгарня продає звичайно старі видавництва, рисунки, „білі круки“ літератури і ін. В останньому часі почала потайки продавати книжки, писані опозиціоністами. Цікаве при тім, що московські громадяни за 10-копійкові книжки, не зважаючи на небезпеку, радо платять 10 рублів, щоби тільки прочитати статтю Троцького. (РО).

Маневри воєнної фльоти на Чорному Морі.

„Правда“ з 19. червня ц. р. помістила кореспонденцію, надіслану з крузляка „Червона Україна“ про маневри чорноморської фльоти, які тягнуться уже два тижні. Воєнні кораблі виконують боєві вправи при участи літаків і підводних човнів.

Наради мін. Ідена з Лявалем.

ПАРИЖ, 22. 6. ПАТ. Найважливішою подією вчорашнього дня була розмова мін. Ідена з Лявалем. Перша розмова відбулася на Ке д' Орсе в год. 11.30. Крім мін. Ідена при розмові був британський амбасадор Клерк, радник амбасади Кембел і шеф виділу Ліґи Націй у британськім міністерстві закордонних справ. З мін. Лявалем був генеральний секретар французького міністерства закордонних справ Ляже, дир. Масілі і директор кабінету Роша. Мін. Ляваль гостив мін. Ідена сніданням і після того наради затягнулись до год. 3.30 пополудні. По конференції мін. Ляваль заявив, що з мін. Іденом щиро розмовляв про британсько-німецьке морське порозуміння. Наші особисті взаємини з мін. Іденом — говорив прем. Ляваль — надали цій стрічі приятельський характер.

Підчас наради обговорювали теж інші проблеми, які торкаються обох держав. Мін. Ляваль підкреслював необхідність безпосередньої співпраці обох урядів.

Підчас нарад з мін. Іденом мін. Ляваль висунув застереження Франції з приводу підписання британсько-німецького порозуміння.

Тільки студенти вищих шкіл можуть бути моряками.

БЕРЛІН, 22. 6. ПАТ. Влада видала обіжник, що служба в німецькій армії почнеться 1. листопада ц. р. і буде тревати цілий рік. Студенти вищих шкіл з річників 1910 до 1913, можуть зголошуватися як добровольці до 15. листопада ц. р. Кандидати мусять викаватися, що є німецькими громадянами, арійцями і нежонатими. До маринарки можуть зголошуватись тільки студенти вищих шкіл у Гамбурзі і Кільонії.

Італія збільшує летунство.

РИМ, 22. 6. ПАТ. Рада міністрів рішила збільшити кадри повітряної армії від 1. липня ц. р. на 500 одиниць.

Дивізію чорних сорочок „Третього Січня“, яка відізидть до східної Африки, зосередять у Палермо перед 30. червня.

Італія погрожує Лізі Націй.

РИМ, ПАТ. Півофіційні кола навіть не беруть під увагу можливости, щоб мін. Іден починав розмову з італійським урядом у справі італійсько-абісинського конфлікту. Ці кола переконані, що Ліґа Націй помине мовчанкою пропозицію Абісинії, щоб вислати до Абісинії невтральних обсерваторів. У противному випадку італійський уряд дуже гостро зареаґує супроти Ліґи Націй.

Китайці до італійського війська.

ЛЬОНДОН, ПАТ. Райтер повідомляє з Гонконґу: Італійський уряд веде інтенсивний набір кулієв в окрузі Чін-Чу у квантунській провінції. Італійський консулят по кожне нічого, чому переводить набір цих робітників.

—о—

Неполітична політика.

Невдовзі (13. липня ц. р.) мине два роки, відколи обовязує у Польщі новий уніфікаційний самоуправний закон з 23. березня 1933 р. Цей закон названо законом про частинну зміну устрою територіяльної самоуправи тому, що не касує він у цілості правної сили всіх дотеперішніх самоуправних законів, а тільки деякі з них (напр. в Галичині галицький громадський закон для містечок з 1896 р. — і толщойно від 23. липня 1934 р. — галицьку виборчу ординацію для громад з 1866 р. та галицький закон про повітову репрезентацію і виборчу ординацію з 1866 р.). У правній силі остаються і на дальше галицькі громадські закони для сіл з 1866 р. і для більших міст з 1889 р., очевидно з тими змінами, що їх уводить новий польський самоуправний закон з 1933 р. Містить він у собі не лише постанови матеріяльного громадського права (так сказатиб — громадську конституцію), але рівночасно і засади виборчої ординації, полишаючи означення подробиць виборчої техніки міністрові внутрішніх справ, що їх він оголосив у цілій низці виборчих реґуляминів обовязуючих при останніх самоуправних виборах.

Нову повну кодифікацію громадського права з увагою на залишені у правній силі давні громадські закони і постанови нового польського самоуправного закону, мав перевести президент держави шляхом декрету і то найпізніше до двох літ — себто до 13. липня 1935 р. Президента держави уповажнено теж видати у цьому часі (до 13. липня 1935 р.) розпорядок (декрет), що має мати силу закону для цілої держави або поодиноких її просторів, оголосити текст законів про устрій волости, міста і повітового самоуправного звязку та узгіднити з новим законом дотеперішнє законодавство в царині устрою територіяльної самоуправи. При цьому президент держави має право вводити в обовязуючому законодавстві зміни, які вважатиме за конечні для кодифікування. Зокрема має він право устійнити у польській мові зміст постанов, що обовязують досі в чужих мовах (німецькій чи російській), лучити постанови ріжних законів в одну цілість, означити їх новими назвами і датами, як також увести зміни до укладу і редакції постанов, що містяться у тих законах. У звязку з повищими постановами президент держави має право видати приписи узгіднюючі і переходові, які будуть конечні для введення в життя нового тексту дотеперішніх законів, зокрема щодо пристосування їх до обсягу діяльности державних і самоуправних урядів.

Такий кодекс цілого громадського права у формі президентського декрету досі ще не вийшов. Це спричинило і спричиняє велике і зрозуміле замішання у практичному пристосуванні громадського права, бо треба мати велику правничу ерудицію і практику, щоби визнатися у те-

перішньому хаосі обовязуючих постанов у ділянці самоуправних законів.

Так є нині у царині самоуправного права, що може змінитися, якщо невдовзі появиться згадана вище кодифікація.

Автори нового польського самоуправного закону застерігалися в соймі, що хотять цілковито усунути всяку політику з територіяльних самоуправних установ. Тому не творять вони так званої адміністраційної двоторовости, як це було за австрійських часів в Галичині і для успішної праці лучать державний чинник з виборним самоуправним чинником в одну цілість, ставлячи перший чинник на чоло територіяльної самоуправи.

Та це була тільки гра слів. У дійсності установи територіяльної самоуправи вже на основі самого закону найшлися у цілковитій залежности від рішальної у всьому волі державних адміністраційних чинників. Поправді настав повний сумерк територіяльної самоуправи, що фактично опинилася в руках політичної адміністрації якраз в інтересі сучасної її політики, що послідовно зміряє до тотальности і омніпотенції держави у всіх ділянках життя. Від 1926 р. до хвилини ухвалення нової польської конституції та зголошення у соймі відомих проектів виборчої ординації до сойму і сенату, не було у Польщі закону з більш політичним характером як згаданий вище самоуправний закон з 1933 р., що у великій мірі скріпляє не громадянський чинник, але державну омніпотенцію.

Якраз тепер закінчено організацію самоуправних установ першого (громад. волостей і міст) та другого ступня (повітів). Вибрано громадські, волосні, міські і повітові ради та їх управи і вони вже діють на основі нового самоуправного закону. Цілої подрібної статистики щодо всіх тих виборів ще не оголошено і тому не можна покищо перевести на її основі повну аналізу того цікавого суспільного явища. На це ще прийде свій час, коли ввійде в життя воєвідська територіяльна самоуправа, яка ще не має навіть законного оформлення. Його переведе у найближчому часі новий сойм і треба сподіватися, що він продовжить дальше дотеперішню лінію у ділянці законів територіяльної самоуправи. Згори слід приняти, що не буде вона в нічім подібна до територіяльної самоуправи польського закону з 20. вересня 1922 (ВЗПР ч. 90, поз. 829), що проголосив автономію трьох східно-галицьких воєвідств теж виключно через хвилеву політичну конюнктуру і для відомого політичного ефекту у паризькій Раді Амбасадорів. Він виконав вже свою політичну місію, не ввійшов і очевидно не ввійде в життя.

Звичайно найбільше правди там, де надто голосно ту правду заперечують. При самоуправних виборах рішальні урядові чинники говорили, що вибори до самоуправних територіяльних установ мають бути зовсім вільні від якоїнебудь політики. Це були слова, а факти трохи інші. Вже самі виборчі регуляміни мають виразний політичний знак, який і витиснено на вибраних установах територіяльної самоуправи, до яких майже не допущено одиниці, що не тільки уміють самостійно думати, але й мають особисту відвагу самостійно виступати. Через те, у великій мірі погребано таку цінну у збірному житті громадянську **ініціятиву**.

Політику тут роблено справді, але „неполітичну". Кожного кандидата пересвітлено рентґенівськими проміннями допитів і рапортів щодо його „льояльности" і багатьох інших прикмет і чеснот, без яких годі тепер займатися дорогами, каналами, світлом і ветеринарною службою. Остаточно змонтовано і пущено в рух новий самоуправний апарат.

Є він інший від давнішого. В Галичині створено нову установу — збірну громаду-волость. Властиву управу на місцях віддано в руки війтів і незнаного досі в Галичині волосного бюрократичного апарату, оплачуваних волостю, але залежних у всьому від старости. Збільшено кількакратно в Галичині кошти самоуправної територіяльної адміністрації, що лягуть непомірним тягарем на місцевому населенні. Зросла теж і бюрократична переписка, бо староства і повітові виділи комунікуються зправила безпосередньо тільки з війтами у волостях, а ті щойно з селом чи пак солтисом. Звичайний сільський громадянин дістав нових наставників, необізнаних навіть як слід з обовязуючими законами, несамостійних, що найчастіше дивляться виключно на те, щоби приподобатися своїм зверхникам та яким громадські справи байдужі. Влада старости стала майже безмежною у територіяльній самоуправі. Найближча майбутність покаже, які це матиме наслідки.

На терені Східної Галичини є три воєвідства. Для пильного обсерватора впадають в очі деякі ріжниці у поведінці рішальних чинників на терені тих поодиноких воєвідств. Можуть про це сказати дещо з власної практики і наші центральні установи, яких тереном діяльности є ціла Східна Галичина. Чим ближче Львова, а навіть Карпат — тим краще, чим ближче Збруча, тим гірше. Але те все не політика!

Як випали для нас вибори до установ територіяльної самоуправи? Циферно розмірно найліпше при виборах до громадських рад, а це може і тому, що їхня компетенція є справді мінімальна, бо вона перейшла на волость. Але і тут — особливо на північному Поділлі та зокрема в тернопільському повіті — багато наших громад або позбавлено в цілости нашого заступництва у громадській раді, або зредуковано до зовсім незначної меншини. Більшість солтисів в громадах з українською більшістю теж неукраїнці, але поляки. Ще гірше у волостях. Тут у великій більшості волостей з українською більшістю населення повстала польська більшість у волосній раді. Ще менше є лавників, а з війтів українців у значній частині східно-галицьких повітів нема ані одного. Про міські ради і управи вже і не казати. Там українці білими круками.

Остаточно про склад і вибір самоуправних територіяльних установ рішав староста, а вислід тих виборів є найкращим дзеркалом його тактики і політики в повіті. Клясичним прикладом тернопільський і станиславівський повіти, осідки двох воєвідських урядів. В тернопільському повіті з виключенням виділеного міста Тернополя українці мають фактично (не на підставі останнього офіціяльного перепису) велику абсолютну перевагу. Є там ціла низка сіл з українською більшістю, де нема зовсім ні одного українця в громадській раді, або один чи два. Солтисами небагато українців, величезна більшість поляки. На 15 волостей нема ні одного українця війта, а у волосних радах тільки у двох волостях українці творять поважнішу меншість, у значному числі волостей нема їх зовсім. Так само є всього кількох лавників. Одним словом, самоуправа на місцях майже у цілості у польських руках. У повітовій раді у Тернополі на 32 повітових радних є 27 поляків (84.4 проц.), 3-х українців (9.4 проц.) і два жиди (6.2 проц.). У повітовому виділі пятьох поляків і один 73-літній здитинілий зі старости наш селянин. Але те все рівнож не політика!

Для контрасту Станиславів. Велика більшість сільських громадських радних українці. У 11 волостях вибрано 212 волосних радних, з того українців 141 себто 66 відс. До волосних управ вибрано 32 українців і 21 поляків, на 11 війтів є 7 українців і 4 поляків. На 26 повітових радних є 12 українців і 14 поляків, врешті на шістьох членів повітового виділу три українці і три поляки.

Цей приклад навів я на доказ, що і як багато залежить від тактики і політики старости,

бо Тернопіль від Станиславова не такий далекий, відносини назагал доволі подібні, а якщо йде про національну свідомість нашого сільського населення, то слід віддати першенство Тернополеві.

При волосних і повітових радах утворено окремі комісії, що теж не мають вести політики, але займатися означеними господарськими, освітніми і суспільними справами. Мабуть не буде це політикою, як западуть такі рішення як на сесії війтів у Борщеві дня 20. травня ц. р., що треба організувати по волостях (з великою більшістю українського населення) молочарні (не Маслосоюзу), каси Стефчика і Кулка Рольніче — себто організувати похід **проти української кооперації**, що на терені борщівського повіту має свої значні заслуги. Але те все рівнож не політика по думці декого з рішальних урядових чинників.

У мене на те все одна назва — „неполітична" політика і доки вона буде, не можна і думати про якінебудь успіхи у тих ділянках господарського, культурного і суспільного життя, які має вести справдішня територіяльна самоуправа, дійсно вільна від суто політичних інтенцій і концепцій.

Д-р Степан Баран.

„Боронім загрожений мир".

Брюселя, в червні 1935.

Минулого тижня, у великій салі Свята на світовій виставі в Брюселі відбувся, з ініціятиви Унії Товариств Ліґи Націй відчит на повищу тему. Прелеґенти, це політики й державні діячі з такими іменами, як Поль Бонкур, п-і Бaккер ван Боссе (знана зі своєї прихильности українцям), льорд Сесіль, Поль Гіманс і ін. Всі промовці, починаючи від войовничого італійця та кінчаючи на пацифістично наставленій представниці Голяндії, били у дзвін тривоги, що мир в Европі захитаний, що треба його рятувати, що співпраця з підупавшим Союзом Народів конечна. Це був один великий пеан під його адресою, а заразом вияв страху перед невідомим майбутнім.

Дивно було слухати промови голови зборів італійця Джаніні, який стверджував факт, що атмосфера цілком невиносна, що треба перероджувати душу кожного громадянина зокрема, доконче „здобувати мир" та вести однолінійну працю з міжнародньою установою, якою саме є Союз Народів. І так говорив під оплески публики представник іль Дуче, що сам неоднократно висловлював глибоке розчарування до женевської установи, як інструменту миру. І навіть після того, як Музоліні приняв запропонований у Женеві арбітраж у конфлікті з Абісинією, — в останній своїй промові виразно зазначив, що „всі справи, які торкаються інтересів Італії, мусять бути виконані, бо того бажає собі залізна воля фашизму, що не знає перед собою ніяких перешкод".

Неприємне враження робив теж представник Франції в особі Поля Бонкура, що штудерними фразами старався виправдувати мілітаризм Франції. На його думку світовий стан поганий, однак попадати в депресію це велика помилка. Треба братися за муравлину працю, щоби мати вплив на історію. Трактати численно збільшилися від Льокарна, а два останні роки взяли під цим оглядом рекорд. А їхня запорука? Це Союз Народів без найменшої фізичної сили. Чи творити армію? Тоді замісць розброєння треба казати про щось противне. Тому „слід освідомити публичну опінію, її переродити, вложити багато праці, а не голословних декларацій і переводити в життя мир".

Очевидно, таке звичайне крутійство нікого не переконало. Зате цілком іншу поставу до мира чи війни заняв англієць льорд Сесіль. Він підходив до справи з психольоґічного боку. Льорд Сесіль впевняє, що за війну нема тепер чого боятися, однак дух, психоза XX. ст. овіяна красою війни.

Гіманс, так би мовити господар дому, кількакратно зазначив, що Союзові Народів часто бракувало енергії. Европа на вулькані. Ненависти між державами, амбіції, великий зріст культу сили і раси, а також атентати спільно собі товаришать. Але політика й однозгідність

великих держав дають запоруку, що життя Европи буде запевнене. Через співпрацю Англії, Франції й Італії сила Союзу Народів зросла (?!). Він повинен в першу чергу кожному напасникові дати відчути, що з найменшим наступом він зустрінеться з протиакцією всіх (?). Однак найголовніше — казав Гіманс — це необхідність „моральних переродин". „Право має взяти верх над насильством, а тоді вся праця буде служити цивілізації".

Вислухавши всіх тих промов слухач мав враження, що вибух війни неминучий. Чим більше держави зброяться і роблять щораз нові технічні винаходи для воєнного діла, тим голосніше дипльоматія балакає про мир, — сама в нього не вірючи.

М-р Б. Казимира.

Домагання Абісинії.

ЖЕНЕВА, ПАТ. Абісинський уряд надіслав ноту до Ліґи Націй в такими домаганнями: 1) Рада Ліґи вишле негайно до Абісинії невтральних обсерваторів, щоб перевести інспекцію пригордонної смуги, яка сусідує зі Сомалією та іншими італійськими кольоніями; 2) абісинський уряд заопікується обсерваторами і прийде їм з допомогою; 3) обсерватори переведуть анкету у справі всіх здогадних та дійсних інцидентів і предложать звіт Раді Ліґи Націй; 4) абісинський уряд заплатить негайно всі кошти, звязані з виїздом обсерваторів, яких визначить Рада Ліґи Націй. Одночасно абісинський уряд звернув увагу, що положення значно погіршилося від останньої жалоби, яку уряд переслав до Ліґи. Секретаріят Ліґи Націй повідомив про цю жалобу абісинського уряду всіх членів Ліґи.

ПО ШИРОКОМУ СВІТІ.

— Британський уряд відкинув плян Льойд Джорджа у справі господарської відбудови.

— Ґен. Дафі провідник синіх сорочок утворив нову національну республиканську партію на корпоративних і християнських основах. Метою нової партії боротьба з марксизмом і капіталізмом.

— Рібентроп відбув нараду з британським міністром закордонних справ Гором і льордом адміралії Монселем.

— Болівійський конґрес ратифікував мировий договір в Параґваєм.

— До Гон-Конґу приїхало шість воєнних кораблів нанкінського уряду, щоб перевести бльокаду Кантону і приневолити кантонський уряд звільнити адмірала Кіян-Тсі-Туана, приятеля Чан-Кай-Шека.

— У Сва-Тов покарали смертю 35 комуністів на приказ кантонського уряду, між якими було кілька молодих жінок.

Нова виборча ординація.

Промова посла Сергія Хруцького дня 13. червня 1935 р. на конституційній комісії в справі виборчої ординації.

(Докінчення.)

Але на таку природну, льогічну й справедливу виборчу систему — однюмандатових округ на польських землях і тримандатових округ на непольських просторах, проектодавці не пішли для фікції національної одноцілости польської держави. Тому вони створили однакові в цілій державі двомандатові виборчі округи, при чому фікція одноцілости польської держави сплодила другу фікцію політично-виборчого утраквізму й виборчої ідиллі. Ця виборча ідилля, що цілковито може викривити волю українських виборців, є не менше фантастична: є це нотopійний шовіністично-боєвий настрій усіх проурядових організацій на просторі українських земель.

Про нечуваний зріст активізму польської сторони при виборах до органів територіяльної самоуправи говорив тут у соймі пос. Здзіслав Стронський і тим пояснював викривлення виборів на некористь українців. Яскравою ілюстрацією настроїв польсько-санаційної вулиці може послужити факт, що навіть у сумні дні похоронів маршала Йосифа Пілсудського на вулицях Львова появилися такі жалібні клепсидри, яких зміст і форма була образлива для українських національних почувань. І тут хочемо підкреслити одну дуже характеристичну рису запроектованої виборчої ординації. Кожному, хто знає теперішню польську дійсність, хіба ясно, що дійсно вибори будуть залежні від адміністраційної влади, хоча формально не можна найти ніодного розпорядку в виборчій ордина-

БАРБЕЙ Д' ОРЕВІЛІ. 3)

Поза партією віста.

„Я знав цього Каркоеля багато літ і можу запевнити, що цей неясний рух, повторений десять разів на годину, робив те саме враження і розбуджував у сотні осіб ту саму думку. Його правильне, хоч низьке чоло, було сміливе. Його голені губи (тоді не носили ще вусів як тепер) були такі непорушні, що моглиб були довести до розпуки Ляватера і всіх тих, хто гадає, що таємниця людської вдачі краще записана у ворушких лініях уст, ніж у вислові очей. Коли він усміхався, його погляд не всміхався і він показував тоді емайлю своїх перлових зубів, таких, які можна найти іноді ще в англійців — синів моря, коли вони не потонули або не почорніли від китайської звички — у хвилях жахливого чаю.

„Його обличчя — подовгасте, із запалими щоками, з природним коліром маслини, сильно загоріле і то певно не від отупілого сонця мрякoвинної Англії. Довгий та рівний ніс, що сягав понад горбик чола розділяв його Макбетівські чорні очі, — чорні, ні, ще темніші, ніж чорні, дуже наближені одне до одного, а це, кажуть, означає екстраваґантну вдачу або якусь духову несамовитість. Одяг мав вибагливий. Коли сидів недбало за вістовим столиком, видававсь через якусь недостачу пропорції у поставі вищим, бо був малий. Та за винятком цієї маленької недостачі він мав дуже гарну стать і якусь притаєну гнучку силу, наче той тигр під оксамитною шкурою.

„Чи добре говорив по французькому? Чи голос — той золотий різець, що ним різбимо наші думки в душах наших слухачів і вирізуємо в них привабу зливався гармонійно з тим рухом, якого мені сьогодні не згадувати без мрійливости? Знаю тільки достоменно, що того вечора від його голосу не здригнувся ніхто.

„У сальоні, повному гостей, де поява англійця не була незвичайною подією, ніхто крім грачів маркіза не звернув уваги на невідомого вістяра. Панночки навіть не повернули головами в його бік. Їм остогидли вже ці вічно імпортовані англійці та шотляндці. От, чоловяга, що так само як інші тут цікавляться тільки каровими та трефовими дамами! До тогож протестант, еретик!

„Каркоеля вибрали за партнера маркіза Сен-Альбанса; напроти Гартфорда сиділа графиня Ді Трабмле Де-Стассевіль, дочка якої Ерминія, найпривабніша квітка, що розіцвіла в амбразурах сальону, розмовляла в той час з панною Ернестиною Де Бомон.

— Подивіться Ернестино — сказала вона півголосом — як цей шотляндець роздає карти!

Каркоель щойно зняв рукавички і роздавав карти, як у вісті, одну за одною, але з такою неймовірною швидкістю колового руху, якби мав пальці Ліста. Той, хто так умів орудувати картами, мусів бути в них мистцем...

„Спосіб гри Каркоеля дорівнював цьому незвичайному його хистові роздавати карти. Він показав себе на такому високому рівні, що запаморочив приємно маркіза: він дорівнював давньому партнерові маркіза, навіть йому самому. Кожна перевага привáблює нас непереможно, пориває і втягає у свою орбіту; що більше, запліднює нас і потягає за собою.

Каркоель не тільки дав нове враження людині, що вже всі враження вичерпала: він підніс іще вище думку маркіза про себе самого. Шотляндця міг випробувати, оцінити і найти смак у його грі тільки дуже великий грач. Він грав так, немов би мав три пари рук, що тримали карти, не журячись, чиї це руки.

Останні вітри серпневого вечора обвівали хвилями леготів і пахощів тридцять непокритих дівочих голівок і втягнувши в себе нові пахощі та подихи з цього непорочного вінка промінистого волосся розбивались об це мідяне, широке й низьке чоло — мармурову людську скелю без одної зморшки. Він нічого не помічав. Його нерви дрімали. У цій хвилині він заслужив зовсім на імення Мармор! Зайве і додавати, що він виграв.

Маркіз відходив звичайно додому перед 12-ою годиною. Завжди чемний Гартфорд проводив його до повозу.

— Цей Каркоель то бог шлемів — сказав маркіз із захопливим подивом — подбайте, щоб він не так скоро нас покинув.

Гартфорд приобіцяв і старий маркіз, не вважаючи на свій вік і пол, приготовлявся до ролі гостинної сирени.

(Далі буде.)

ції, який вказував би на це. Отже стверджуємо, що уряд не хоче взяти на себе відповідальности за вибори, покриваючи себе сліпою й перед ніким невідповідальною польською вулицею.

У світлі моїх виводів важко говорити про якесь фаворизування східних і полудневосхідних округ, де живуть українці, про що говорили тут панове професори Вінярський і Станислав Стронський. Не оспорюю цифер, поданих п. проф. Вінярським. П. професор говорить, що округи на заході задержали свій попередній стан посідання із сили дотеперішньої виборчої ординації в 50 прц., а у краківській навіть 60 прц. мандатів. Одначе ті числа не доказують якогось покривдження західніх дільниць, і навпаки: фаворизування східних і полудневих, бо п. проф. Вінярський не взяв одного під увагу, а саме того факту, що попередня виборча ординація, створена товаришами п. пос. Вінярського, дуже сильно кривдила українські землі. Бо коли один мандат на заході припадав пересічно на 66.000 населення, то на українських землях один мандат припадає на Волині й на Поліссі на 90.000, а в станиславівському й тернопільському воєвідствах на 100.000.

Отже, хоч теперішня виборча геометрія поменшила нерівність, створену через дотеперішню виборчу ординацію, то таки ця кривда не є ще зовсім вирівняна. Тому бачимо, що й тепер неоднакове є становище до виборчих округ на заході і на сході держави, і то на користь сходу. Наведу числа. Виборчі округи мають: Вильно місто — 102 тисячі, Краків місто — 110, Варшава місто — 196. Панове скажуть, що це міські округи, свідомо упривілеєні. Але візьмім і сільські округи, в склад яких входять річ ясна й міста. Образ буде подібний. І так на Торунь — 127 тисяч, Катовиці — 230, Ґрудзьондз — 250; в центральних воєвідствах: Ловіч — 324 тисячі, Кольська округа — 326, Пйотрків — 334, Єнджеїв — 338. Зате території з більшістю українського населення мають далеко численніші виборчі округи. І так: Луцьк — 413 тисяч, Пінськ — 417, Коломия — 438, Станиславів — 450, Кремянець — 469 і Ковель — 490. Отже не можна говорити про якесь фаворизування виборчих округ на сході й на полудні, а зовсім навпаки. Зате годжуся на слушну оцінку вислідів соймових виборів у 1930 р. на сході, які то вибори іронічно назвав п. проф. Вінярський виборчими штучками.

Збираючи те все стверджую, що на підставі зголошених від ББВР проектів виборчої ординації до сойму й сенату, дійсно немає для українського народу можливости вибрати свого національно-політичного представництва ані до сойму ані до сенату. Вибір українських кандидатів в окружних зібраннях є зовсім залежний від доброї волі польської сторони чи адміністрації. Оба проекти виборчої ординації до сойму й сенату не лише не признають факту істнування окремого українського народу з питомими йому правами й політичними змаганнями, але подекуди передають український нарід у виборчому акті під політичну куратею польської сторони, дарма, що на землях, де мешкає український нарід становить він значну більшість населення, та є він свідомий цілої повноти природжених йому національно-політичних прав.

Можна нині чути, передовсім серед української молоді, голоси про можливість виборчої абсенції. Не вважаємо за відповідні й справедливі проекти виб. ординації до сойму й сенату зголошені ББВР. Отже голосуватимемо за тим, щоби за підставу нарад комісії взяти проект, зголошений польськими соціялістами. Всеж рахуючись з тим, що підставовим проектом признають таки проект Безпартійного Бльоку, маємо намір зголосити до нього цілий ряд поправок з тою думкою, щоб українському народові дати можливість свобідного вибору свого національного представництва в польському парляменті.

Нова греко-католицька митрополія.

У звязку з наладнанням взаємин між Ватиканом і Чехословаччиною чеська преса повідомляє, що в найближчому часі оголосять буллю про заснування двох архиепископств, одного римо-кат. в Братиславі для словаків, другого для українців греко-кат. обряду на Закарпатті в Мукачеві або Ужгороді. Крім того мають заснувати гр. кат. епископство в Хусті. (КАП.)

Кемаль Ататурк їде до Москви.

Турецька преса пише, що президент Туреччини Кемаль Ататурк 5. серпня ц. р. відїзджає до Одеси, а звідтам до Москви. З президентом Кемалем поїде міністер закордонних справ Рущді Арас і шеф турецького ґенерального штабу. В СССР залишиться Кемаль 10 днів, опісля відїде з візитою до Букарешту і до Білгороду. Справа візити в Атенах покищо не вирішена.

Трудноші при творенні уряду в Югославії.

БІЛГОРОД. ПАТ. Вчора вночі по уступленні уряду реґент кн. Павло запросив маршалів скупштини і сенату на нараду, щоб засягнути їх думки у справі створення парляментарного уряду. Нарада виявила, що неможливо створити такий уряд і тому реґенти рішили утворити позапарляментарний уряд.

Політичні кола запевняють, що провідник хорватів д-р Мачек згодився взяти участь у новім уряді коли: 1) розвяжуть скупштину; 2) не допустять до кабінету міністрів, які засідали в теперішнім уряді крім ген. Живковича і міністра фінансів Стоядіновича; 3) розпишуть нові вибори по 8 місяцях від створення нового уряду.

О. ЕВЗЕВІЙ БАЧИНСЬКИЙ.

Двацять літ тому.

Спомин з останніх днів московської окупації Львова в 1915 р.

Присвячую моїй пок. Дружині-Олені.

Була червнева синя погідна ніч з 18. на 19. червня 1915 року. Офензива переможних австрійсько-німецьких військ поступала від початку травня вперед і зближалась до Львова, який від 3. вересня 1914 року був під окупацією російських військ. Від ряду днів було видно, що могутня російська армія, яка так бравурно заняла Львів і доходила вже до Кракова, відступає з занятого терену. Ми, львівські українці, по довгих місяцях неволі сподівалися скорої волі. Доходили нас вісти, друковані зрештою у львівських польських часописах, що головнокомандуючий австрійськими військами арх. Йосиф Фердинанд заборонив безпідставно арештувати українське населення в краю, як це було з початком війни, тим радніше чекали ми повороту австр. військ, між якими надіялися побачити своїх українських Січових Стрільців, про відвагу яких у боротьбі з москалями згадували австрійські воєнні комунікати. Непокоїла нас тільки думка, чи при евакуації Львова, не виарештує окупаційна влада українську інтелігенцію, бо такі вісти поширювали особливо львівські москвофіли. Численні з львівських українців не ночували у своїх домах, або ховалися ночами на стрихах, бо звичайно всі ревізії й арештування переводили москалі вночі.

Я був тоді сотрудником церкви св. О. Николая при вул. Жовківській. До тої церкви залюбки заходили московські салдати і побожно молилися, а навіть давали жертви на молебен за скорий кінець війни.

За ввесь час побуту москалів, мене не переслідували, бо церква св. Николая сусідувала з ревльністю „Русскої Матиці“, яку вважали за „русску“ твердиню. Аж згаданої ночі, коли я довго не міг заснути, бо вже доходили до хати виразні відгуки боїв недалеко Львова, дзвінок поставив мене на рівні ноги. Здивований, хто мене будить по півночі, заглянув я крізь шкляні входові двері московського салдата, який спитав мене:

„Чи ви ксьондз Бачинський, отвирайте, до вас телеграма“.

Я відчинив хатні двері, до середини війшло кількох озброєних салдатів з одним підстаршиною. Цей домагався показати йому всі мої листи. Були у мене „заказані“ листи, які я окружною дорогою через невтральну Швайцарію діставав завдяки чемности д-ра Льва Ганкевича з Відня від брата Володимира і з Астраханя від вивезеного з початком війни брата о. Івана, сотрудника зі Сновича. Тих листів мені не забрали, взагалі ревізія була дуже побіжна, пропала мені лише в часі ревізії срібна папіросниця. Та по хвилині, командант, що переводив ревізію сказав до мене: „Ви арештовані, збирайтесь зараз, підемо разом на участок (пол. комісаріят). Не поміг ні плач жінки ні малої тоді дволітньої Оксани: я мусів послухати. Мене відвели на „участок“ при вул. Жовківській ч. 106 в реальности Кісєльки. Там застав я вже кількох серед ночі арештованих львовян; були це поляки, тямлю назвисько одного міщанина Шірмера. На участку нами ніхто не цікавився, ніхто не допитував, видно було, як урядовці хвилювались, пакували акти перед евакуацією Львова.

Цілу ніч пересидів я на лавці, в суботу рано 19 червня перевели мене з участка до арештів при вул. Казимирівській біля Бриґідок. По дорозі дозволив мені салдат вступити до хати, щоби попрощатися з родиною і забрати невеличкий клунок з річами і харчами.

В арештах при вул. Казимирівській застав я у спільній просторій келії дир. „Дністра“ Сидора Бриттана і урядовця „Дністра“ Кузьмича. По мені привели до тої самої келії ще двох священиків о. д-ра Дмитра Яремка, віцеректора духовної семинарії і о. шамбеляна Михайла Яцковського, тодішнього канцлера Митрополичої Капітули. В келії було гнітно і душно; я вперше побачив арештантську „пряччу“ з брудними сінниками і славний „кібель“.

Около полудня виведено нас з келії на подвіря, де перевели реєстрацію вязнів і особисту ревізію, при якій відібрали від нас гроші і ножики. Була 4. год. пополудне, коли нас поставили в чвірки і вивели з вязниці в напрямі Жовківської рогачки. Арештованих було в поході яких 50 осіб, з видніших людей тямлю власника Клебанівки Федоровича і радника прокураторії скарбу Кунцого. В конвою були переважно політичні вязні, а додано до нас і звичайних бродяг і кілька підозрілої вартости жінок. Обступила нас піхотна сотня старих ополченців, дуже неприязних салдатів та 12 кіннотчиків-козаків. Нас пятьох українців трималося разом.

Коло 6. год. ввечір привели нас на стацію Дубляни. Цілісінький день не давали нам ніяких харчів, ані навіть склянки води; спрага дуже нам дошкулювала, так що пробували ми пити воду з ровів, однак цього нам не позволяли жовніри, обкладаючи прикладами опірних.

(Докінчення буде.)

З організаційного руху.

Повітовий Народній Зїзд УНДО у Бучачі.

В четвер дня 20. червня ц. р. відбувся у Бучачі Повітовий Народній Зїзд УНДО при участі около 70 делегатів зі судових округ Бучач і Золотий Потік, бо судова округа Монастириська має свою окрему повітову організацію УНДО.

Зїзд отворив голова Повітового Народнього Комітету УНДО адвокат *д-р Михайло Гринів* з Бучача, витаючи послів д-ра Степана Барана і д-ра Олексу Яворського, що прибули на цей зїзд від Укр. Парляментарної Репрезентації і Проводу Централього Комітету УНДО. Провід обняв д-р Гринів, покликуючи на секретаря д-ра Хомяка, а опісля здав звіт з діяльности Пов. Нар. Комітету за минулий рік. Діяльність ця обертається головно біля організації і переведення самоуправних виборів, що завдяки праці нашої організації випали для нас корисно, зокрема до громадських, рівнож на загал добре і до волосних рад, а вже значно гірше з причини самої виборчої ординації до волосних управ і до повітової ради та повітового виділу. Перед нашою політично-партійною організацією є ще багато завдань у ріжних ділянках нашого життя, які мусить сповнити у нашому національному інтересі Повітовий Народній Комітет, що має вийти з нинішніх виборів.

З черги посол *д-р Ст. Баран* виголосив політичний реферат про наше сучасне положення, передовсім у Польщі, зясувавши нашу політичну тактику Укр. Парляментарної Репрезентації і проводу УНДО та становище польського уряду і польського громадянства до нас. Обговоривши історію ухвалення нової польської конституції та її найважніші постанови д-р Баран переповів зміст проєкту виборчої ординації до сойму і сенату. Зводить вона майже до нулі наше парляментарне заступництво у Польщі, а навіть загрожує поважно нашому політичному життю взагалі. У звязку з тим д-р Баран виказав потребу оживлення якраз тепер у переломових часах нашого політичного життя і політичної організації в рямцях загально національної партії УНДО.

Опісля *пос. О. Яворський* виголосив організаційний реферат, навязуючи до реферату д-ра Барана, при чому доторкнувся і деяких політичних питань. При цьому обговорив пос. Яворський справу скликання Всеукраїнського Національного Конгресу, до котрого почин дав провід УНДО і він теж фактично веде майже цілу підготовну роботу. Вказуючи на історію боротьби поляків за свої національні права, напровадив бесідник цілу низку цитатів з твору Романа Дмовського „Мислі новочесного поляка", звернув увагу, що дещо з політичної тактики треба нам учитися і у нашого противника. Затії, що йдуть на нас, не повинні нас відстрашувати від праці у політичній ділянці, бо тільки сильною і суцільною політичною організацією наших національних сил зможемо з успіхом відперти ті затії.

З черги приступлено до вибору Повітового Народнього Комітету, який по переведеній дискусії вибрано у такому складі: голова — адв. д-р Михайло Гринів з Бучача і члени: 1) адв. д-р Роман Слюзар, 2) Сильвестер Винницький, директор Украінбанку, 3) Микола Хархаліс, дир. Пов. Союзу Кооператив, 4) лікар д-р Остап Воронка, 5) міщанин Микола Кізюк, син Мирона — всі пять в Бучача, 6) б. пос. о. д-р Володимир Пеліх, парох в Острій, 7) о. Іван Галібей, парох у Скоморохах, 8) Прокіп Тихий, лісничий капітульних дібр у Цвітовій, 9) Ілько Ковира, селянин у Білявцях, 10) Дмитро Мельник, селянин у Жизномирі і 11) Данило Саламаєюк, селянин у Сороках.

Вкінці відбулася довша дискусія над виголошеними рефератами послів д-ра Барана і Яворського і над нашою тактикою і організацією, у якій промовляли пп.: *д-р Роман Слюзар, Воронюк, Слюзарева, Корнило Крушельницький* (кількакратно), *Андрій Букачевський і Тома Букачевський*. На запити п. Крушельницького щодо тактики Укр. Парл. Репрезентації, зокрема щодо проєкту нової конституції, відповідав пос. Яворський.

При кінці голова нарад д-р Гринів поставив внесок признати довіря Укр. Парляментарній Репрезентації і проводові УНДО за їхню дотеперішню працю і оборону прав нашого народу, що зібрані прийняли одноголосно серед гучних оплесків.

Після кількагодинних нарад закінчено зїзд відспіванням національного гимну.

САМОУПРАВНІ ВИБОРИ.

Вибори до повітової ради і повітового виділу в Тернополі.

Про самоуправні вибори до громадських і волосних рад у Тернопільщині була недавно обширна стаття у „Ділі", з якої читачі вже знають, що випали вони для нас найгірше з усіх повітів у Східній Галичині. Українці, що творять фактичну більшість населення тернопільського політичного повіту з вилученням міста Тернополя, яке вилучено з повітового звязку як т. зв. президентське місто, опинилися майже без всякого впливу на хід самоуправних справ. Повіт поділено на 13 збірних громад (волостей), 2 одиничні громади з правами волостей (жидівсько-польський Кізлів і польський Ходачків Великий) та одно містечко — Микулинці. Викроєно усе так, щоби у волостях, а з черги і у повітовій раді запевнити полякам величезну перевагу. Спосіб переведення виборів до громадських рад був того рода, що у великій скількості громад навіть з українською абсолютною більшістю населення, або нема зовсім українського представництва, або є всього по двох-трьох наших радних. Проти виборчих зловживань внесено численні протести з поданням докладних законних причин. Інтервеніювала у тій справі окрема делегація під проводом посла д-ра Степана Барана у старости п. Томаша Маліцького, але мимо всього не принято під увагу ні одного протесту. Супроти цього вислід виборів до волосних рад був згори пересуджений, а тим самим і до повітової ради.

Повітова рада у Тернополі складається з 32 повітових радних, між якими є 27 поляків (численно заступлені там польські дідичі і ксьондзи), 2 жиди (з Кізлова і Микулинець) та 3 українці (б. посол Антін Кунько, господар з Чернилева Руського волости Бірки Великі, о. Йосиф Яримович, парох з Настасова настасівської волости і Дмитро Лановик, господар з Янковець янковецької волости). Щодо націй процентово склад тернопільської повітової ради представляється так: поляків 84.4 проц., українців 9.4 проц. і жидів 6.2 проц.

Дня 12. червня ц. р. були вибори до повітового виділу. Кандидатів поставив сам староста Маліцький, відчитуючи їх імена і назвища з окремої карточки. Інших кандидатур ніхто не зголошував, бо все те сталося за згодою польської більшости і супроти цього проголошено такий склад повітового виділу: польські дідичі Маріян Несьоловський з Байковець і Анджей Плятер з Глубічка Великого, кс. Якубінський, парох з Настасова, кольоніст Врубель з Дичкова, польський селянин Смолінський з Плотичі і селянин Дмитро Дебельський з Березовиці Великої, що мав би репрезентувати українців. Дебельський, заможний і бездітний господар, був близько 30 літ війтом у Березовиці Великій і сліпо виконував всі накази кожночасної влади. Нині має він 73 літ і зі старости є вже умово здитинілий та очевидно у повітовому виділі буде тільки манекеном. При соймових виборах в 1928 р. був Дмитро Дебельський кандидатом на посла з хлібоїдської листи УНС-а (Укр. Народнього Союзу) і при кожній нагоді старається про якийсь гонір або принайменше про панську ласку.

З черги на тому самому засіданні повітової ради ухвалено провізоричний буджет і вибрано комісії: ревізійну, рільничу, дорогову і суспільної опіки. З українців увійшли: Антін Кунько і Микола Малицький, дідич зі Шляхтинець — останній зпоза ради, — до дорогової: Антін Кунько і о. Йосиф Яримович, останній теж і до комісії суспільної опіки.

Арештування націонал-соціялістичних провідників в Австрії.

ВІДЕНЬ, ПАТ. Поліція арештувала двох головних провідників націонал-соціялістів в Австрії інж. Нойбахера і колишнього посла Леопольда. Леопольд сидів уже в концентраційнім таборі у Велерсдорфі. Оба арештовані були дотепер на волі, бо влада не мала доказів вини.

ВІДЕНЬ, 22. 6. ПАТ. Оголошено розпорядок про розвязання товариства колишніх комбатантів Австрії і Німеччини, яке начислювало декілька тисяч членів. Товариство було замаскованою організацією націонал-соціялістів.

Совітські письменники в Парижі.

До Парижа прибула перша група совітських письменників, делегатів на міжнародній конгрес оборони культури. Є між ними Павло Тичина, Корнійчук, Панферов і Лупол. Крім того мають приїхати Пастернак і Бабель. (РО.)

Большевики не мають грошей на виплату робітникам.

ПАРИЖ, ПАТ. Авас повідомляє з Москви: З провінції надходять вістки про великі клопоти тому, що в касах дуже мало грошей на виплату заробітків робітникам.

Присилайте передплату!

Ген. Кондиліс за приверненням монархії в Греції.

АТЕНИ, 22. 6. ПАТ. Атенська телеграфічна агенція повідомляє: Ген. Кондиліс заявив представникам преси, що особисто бажає, щоб плебісцит випав корисно для монархістів, бо республиканський устрій не може запевнити державі нормального політичного життя. Якщо монархія запевнить нормальний хід політичного життя спасе Грецію. Ген. Кондиліс заявив, що це його особиста думка і про це не балакав з прем. Цалдарісом. Республиканські кола здивовані цією заявою ген. Кондиліса, якого дотепер уважали республиканцем.

Японці заняли летовище в Тієн-Тсіні.

Протест консуля Злучених Держав.

ПЕКІН, 22. 6. ПАТ. „Івнінг Пост" повідомляє, що на летовище у Тієн-Тсіні, яке належить до китайсько-американського повітряного товариства, прибули представники японської начальної команди і заявили, що з огляду на події в Китаю, начальна команда змушена відобрати летовище від згаданого товариства. Летовище буде призначене відтепер на потреби японського військового летунства. Відділ японських вояків негайно обсадив летовище і радіостацію та на дві години перервав звязок з Нанкіном і Шангтаем. Дві години опісля осіло на летовищі шість японських бомбовозів, на летовищі застромили японський прапор.

Консуль Злучених Держав у Тієн-Тсіні склав з цього приводу протест на руки представників японської влади тому, що в згаданім товаристві заангажовані американські капітали.

16 політиків перед судом.

ТОКІО, 22. 6. ПАТ. Нині почалась розправа проти 16 політиків і господарських діячів. На лаві обвинувачених засіли: колишні міністри: торговлі Накашіма, залізниць Нічучі, віцем. скарбу Курода і директор міністерства фінансів у кабінеті Саіто, який уступив у липні м. р. Між обвинуваченими є теж голова японського акційного товариства фабрик штучного шовку. Політичне тло процесу викликує живе зацікавлення розправою.

Китай хоче вічної приязни з Японією.

Японія ставить пять домагань.

ТОКІО, 22. 6. ПАТ. Агенція Ренго повідомляє: Китайський амбасадор Чанг-Со-Пін звернувся нині до міністра закордонних справ Гіроти зі заявою, що хоче відбути наради у справі наладнання взаємин між Японією і Китаєм на основі вічної приязни. Наради відбудуться з початком липня ц. р. після повороту амбасадора з Нанкіну з інструкціями від свого уряду. Нинішня розмова є продовженням дипломатичних нарад між Чанг-Кай-Шеком і Гіротою. Японія поставила китайському урядові, щоб виконав такі вимоги: 1) негайно припинив протияпонську агітацію у Китаю; 2) усунув чинники, які роблять перешкоди китайсько-японській торговлі; 3) наладнав між обома державами летунську та іншу комунікацію; 4) Китай перестав підтримувати вшертих корсенців; 5) управильнив довги Китаю за війну з Японією.

Вибив шиби в німецькому посольстві.

КЕНІГСБЕРҐ, 22. 6. ПАТ. Литовська преса повідомляє, що в німецькому посольстві в Ковні вибито камінням шиби. Виявилося, що зробив це 23-літній німецький громадянин, студент Карло Матензен, мабуть умово хорий. Поліція арештувала Матензена.

Перед розвязанням сойму і сенату.

Канцелярія маршала сойму розіслала послам письма про засідання сойму, яке відбудеться у вівторок 25 червня ц. р. На черзі нарад тільки дві справи: проекти виборчої ординації до сойму і до сенату. Здогадуються, що дискусія відбудеться спільно над обома проектами. Опозиційні посли зголосили 96 внесків як меншости. Соціялістичні посли домагаються, щоб сойм приняв їх проект виборчої ординації; ендецькі посли домагаються, щоб сойм відкинув проект виборчої ординації до сойму, який зголосили посли ББ. Зате не згадують ні словечком про проект виборчої ординації до сенату. Здогадуються, що сойм розвяжуть у половині липня, вибори до сойму відбудуться уже в вересні. В кожному випадку адміністраційні чинники вже підготовляються до виборчої кампанії.

НОВИНКИ

— **Магазин постелі Р. Джала, Львів, Хорущини 3**, поруче: ковдри, матраци по найдешевших цінах. Перероблює ковдри по 5 золотих, матераци по 7 зол. 639 81-100

— **Мясарні Центросоюзу у Львові**, Ринок ч. 2, Жовківська ч. 178, Личаківська ч. 50. 20-30

— **Міліон сотиків для Р. Ш.** Відома українська фабрика цукорків і солодощів „Фортуна Нова" у Львові ділиться зисками з розпродажі своїх виробів з „Рідною Школою". Це повинно П. Т. Громадянство взяти під увагу й не забувати, що із кожного цукорка Ф. Н. припаде Р. Ш. якийсь сотик. 1716

— **Нова аптика у Тернополі**. Повідомляємо, що в цих днях перенесено аптику Красуського в Тернополі до нового льокалю при вул. 3-го Мая. Аптику цю збудовано і устатковано на підставі найновіших вимог науки і техніки. Обстанова усередині і зверхня виправа аптики є виконані дуже естетично і сміло можна сказати, що аптика ця належить до обєктів, які прикрашують місто. Вона засоблена в комплетну лябораторію, призначену до перевірювання доброти ліків. Запевнюють нас також, що вивінували її у великий запас першорядних товарів краєвих і закордонних. Отже є повна надія, що аптика ця зорганізована за зразками великих міст Европи доложить всіх старань, щоби забезпечити всіх мешканців нашого міста і околиці в потрібні ліки і тимсамим виконає якслід свій обовязок санітарної інституції. 1778

— **Свято Бережанщини.** 29. і 30. червня відбудеться у Бережанах велике повітове ювилейне свято з нагоди 30-ліття Кружка „Рідної Школи" і 20-ліття заснованої нею вселюдної школи у Бережанах. Програма цього свята дуже ріжноманітна: 29. богослужения, панахида, складання вінків на гробах учителів і учнів школи, шкільна вистава і окрема Академія з рефератом, мішаний хор „Бояна", що відспіває „Полуботка" В. Безкоровайного, з привітами, виступом М. Голинського, що відспіває „Гетьмани, гетьмани" Шевченка-Лисенка і „Засумуй трембіто" Купчинського-Ніжанковського, фортепяновим сольом Ольги Бачинської. 30. червня така програма: Полева архиєрейська Служба Божа, посвячення прапору школи, дефіляда учнів перед прапором і Академія. На Академії виступить збірний хор із гимном „Рідної Школи", промовить голова Кружка „Р. Ш.", після привітів чоловічий хор з Вербова відспіває пісні Бортнянського і Людкевича, пізніше учні відіграють партію живих шахів (балет склали Марія Масляківна й Теодозія Пересадівна, одяги проекту п-і Джулинської). Крім цього ритмічні вправи, пописи хорів і оркестр, танки, гри і змагання.

— **Прогулька-проща до Холі.** 22. липня ц. р. вибирається зі Львова до Холі на Підзамче на храм св. Антонія Печерського прогулька-проща, яку організує відомий апостол унії Барвінський, при допомозі ОО. Редемптористів. У прощі візьме теж участь хор зі Львова. Ближчі інформації дасть о. Краєвський, монастир оо. Редемптористів, Збоїска під Львовом.

— **Нові шкільні підручники.** Спеціяльна комісія міністерства освіти, покликана до оцінки шкільних книжок, займається тепер затверджуванням шкільних підручників для III. класи середньої школи нового типу. Нові підручники припоровлені до програми, яку передбачує шкільна реформа. Крім того комісія має затвердити підручники для V., VI. і VII. класи вселюдних шкіл, так що від нового шкільного року будуть обовязувати однакові підручники в цілій державі.

— **Хто виграв на льотерії?** В нинішнім дні впали при тягненні Клясової Держ. Льотерії такі більші виграні: 10.000 зол. на ч. 58201 59288. 5.000 зол. на ч. 108600 116206. 2.000 зол. на ч. 23086 89945. 1000 зол. на ч. 3028 106332. 500 зол. на ч. 28008 69007 64982 76244 99026 155708 178513 182136. 400 зол. на ч. 35022 48008 76563 93747 94413 95372 145928 149792. По перерві: 10.000 зол. на ч. 78108. 2.000 зол. на ч. 173303. 1000 зол. на ч. 58136. 500 зол. на ч. 38306 41104 72216 122406 128978. 400 зол. на ч. 25675 39829 41908 51756 118459 120632 127349 132919 150322 169807 180288.

— **Іспит зрілости в державній українській гімназії в Перемишлі.** Цього року відбувалися усні іспити в гімназіях лише пополудни, щоби не гамувати правильної науки передполуднем. Тому в перемиській гімназії тягнувся цей іспит від 31. травня до 12. червня. Предсідником іспитової комісії був, як і в попередніх роках, сам директор заведення Степан Шах. До письменної частини іспиту приступило в обох відділах VIII а і VIII б — 52 абітурієнтів, з чого репробовано у відділі А — 4 абіт., у відділі Б — 2. Отже до устного іспиту допущено — 46. Зложили іспит зрілости: Александер Антін, Бача Роман, Брицький Степан, Вітошинський Олег, Волянський Богдан, Гірний Яким, Гомза Богдан, Данилюк Евген, Децик Василь, Дзюбинський Святослав, Дрань Петро, Дрозд Григорій, Дуб Ярослав, Іваньо Любомир, Карпяк Богдан, Кебало Василь, Кіндрат Михайло, Когут Микола, Кравс Микола, Кріль Олекса, Крупа Микола, Лозинський Лев, Маселко Роман, А., Маселко Роман Б., Масляник Олекса, Мельник Володимир, Нога Володимир, Парфенюк Степан, Пасічинський Теодор, Перейма Евген, Прокоп Іван, Середевич Михайло, Солтис Степан, Станько Степан, Трешневський Любомир, Турчинський Роман, Шевчук Василь, Ших Роман, Шумелда Яків. Репробовано у відділі А — 3, у відділі Б — 4 абітурієнтів. Загально твердять, що в перемиській гімназії рівень знання під теперішнім твердим проводом значно піднісся й абітурієнти йдуть у світ підготовані та вироблені.

— **Львівська хроніка.** Апеляційний суд увільнив директора „Суперфосфату" Товарніцького, якого суд І. інстанції за надужиття засудив був на три роки вязниці. — Поліцай арештував Меч. Вілевського, який ще з двома злодіями старався 3-метровою тичкою вкрасти крізь вікно одяг із хати Серафини Лібес при вул. Спадистій ч. 11. — На розі вул. Руської та Сербської трамвай наїхав на вантажне авто Огидзіка Віктора з Рогатина й ушкодив його. Шкоди є на 100 зол.

— **Збірний присуд на Маду.** Перед трибуналом львівського окружного суду відбулася розправа за збірний присуд на Северина Маду, засудженого наглим судом на досмертну вязницю за атентат на поліційного агента Тендая і судом присяжних на 12 літ вязниці за плянований замах на куратора Гадомського. Трибунал виміряв Маді за обі провини збірну кару досмертної вязниці з втратою всіх громадянських прав.

— **Возний дефравдантом.** В окружному суді у Львові відбулася розправа проти возного львівського повітового виділу Йосифа Сеника, що перед кількома місяцями вкрав 8.000 зол. на школу цієї встанови. З вкраденої суми 7.000 зол. передав своїй жінці на сховок, а з рештою вибрався до Гдині, щоби тікати за границю. Приїхавши до Торуня, зміркував, що за мало взяв грошей і вернувся до Львова, де його й арештовано. Тимчасом його жінка зложила гроші в депозиті у адвоката д-ра Корна. На розправі обоє признавалися до вини. Сеника засуджено на один рік вязниці без припинення, його жінку на 4 місяці з припиненням. Пошкодована встанова нічого не втратить, бо 7.000 зол. віддала Сеникова, а 1000 зол. мають звернути її урядовці, що не припильнували якслід возного.

— **Вибух приватного „арсеналу".** В мешканні Мочарського Йосифа при вулиці Кравчинській (Новий Львів) склалася сильна експльозія, що занепокоїла мешканців цілої околи-

ні. На місце прийшла поліція і перевела доходження. Показалося, що Мочарський займався нелегальною фабрикацією жабок, петард і набоїв до страшил, при чому помагав йому Ян Рудич з Козільник. Наслідком необережности експльодували вибухові матеріяли, при чому Рудича кинуло на землю, так що він від тяжкого попарення втратив свідомість. Ратункове поготівля відставило його до шпиталю. Мочарського потягнено до відповідальности.

— **Краєва хроніка.** Самбірський суд засудив Вол. Пастушка за приналежність до КПЗУ і протидержавну діяльність на шість літ вязниці. — У станиславівському суді почалася розправа проти малолітніх синів, переважно залізничників, які доконували вломів і окрадали мешкання.

— **Палеонтольогічні нахідки в Україні.** Як повідомляє совітська преса, в никопольському районі в південній Україні знайшли кістяки передпотопних звірів. Між іншим знайдено череп оленя величезних розмірів, кістяк мамута і жубра.

— **Василіянська школа в Бразилії.** Управа монастиря оо. Василіян у Прудентополі відкриває при монастирі конвікт і середню школу (ґімназію) для хлопців, що хотять посвятитися духовному званню і стати місіонарями.

— **Машини при живах заборонені.** Щоб обнизити безробіття в Італії до найменших розмірів, уряд заборонив уживати до праці при ріллі всякі машини. Збір цьогорічного жнива вільно переводити тільки руками.

— **Змарнували 42 ваґони цукру.** Ґорківське бюро тресту „Сахарозбит" одержало з тульської цукроварні 42 ваґони (732 тони) цукру. З причини недостачі приміщень цей цукор зісипано до барабольної ями, неочищеної зі сміття і незабезпеченої відповідним накриттям. Весь цукор зіпсувся. Комісія совітської контролі розпочала дохоходження в цій справі.

— **Згорів монастир.** В канадійській місцевости Желат вибухла в монастирі СС. Конвентуалок в ночі пожежа. Монахиня Едмяна Десер і багато прочан згинуло у вогні. Інші монахині і 53 дітей що ще не спали, вдалося вирятувати. Монастир згорів майже до тла.

— **Ріжні вістки.** В Едесі в Македонії згоріло 400 домів, при чому 3.000 мешканців осталось без даху. — Як повідомляють з Америки, Германа Валея засуджено на 45 літ вязниці за вхоплення сина Веєргавзера — В лісі Ляні у Франції впав військовий літак, при чому трьох старшин згинуло у вогні, а один підстаршина врятувався легкопадом. — В індійському місті Пешаварі вибухла грізна пожежа, що знищила кілька вулиць. Щоби припинити пожежу, висаджено кілька домів у повітря.

— **Справлення похибки.** У вчорашнім числі „Діла" в огляді „З природи й техніки" випав один рядок в уступі „Справа манганової руди на Гуцульщині", внаслідок чого ціле дотичне речення стратило зовсім сенс. Воно мало звучати так: „Крім цього відомий специяліст цього питання проф. Богданович дуже критично поставився у „Гірничо-Гутничім Перегляді" до вислідів праці проф. Токарського. **Покищо треба заждати на відповідь проф. Токарського,** яка небавом появиться, та до репліки на неї проф. Богдановича, щоби здати собі точно справу з ваги цього відкриття".

З кіна.

КІНО „АТЛЯНТІК": „ГАРМОНІЯ".

Заголовок цей означає не вищу музичну гармонію, а звичайний інструмент, дуже популярний на російському селі. Є це щось наче апотеоза здорової народньої музики втіленої у тому інструменті, що заступає парубкам і дівчатам після важкої праці — бійку та горілку. Фільма дає гарні побутові картини, краєвиди і жанрові сценки, звязані дуже простою інтриґою. Совітське виробництво не забуває своєї тези, щоб показувати головно життєрадісність навіть тоді, коли маємо перед очима працю селян на полі. Нехай знає буржуазна Европа, де працюють у поті чола з насолодою і де збіжжя пнеться вгору, наче очерет! У фільмі дуже добра пара артистів перемішана з звичайними селянами, щоб підібрати характеристичні типи. Саме так уявляємо собі добру українську побутову фільму у мистецькій режисії.

З МУЗИЧНОГО ЖИТТЯ.

ПОПИС УЧНІВ. В. МУЗ. ІНСТИТУТУ В СТРИЮ.

Вищий Музичний Інститут ім. Л. Лисенка у Стрию влаштував 13. червня попис учнів нижчих і вищих курсів.

З публики не було майже нікого, коли не рахувати безпосередньо заінтересованих. Шкода, що праця В. М. Інституту так мало будить зацікавлення серед громадянства. Плекаючи спів і музику могли би ми „співоча нація" піти бодай у хвості „неспівочих націй". У нас на буряках „усі дівчата" чудово співають, але з таким „буряковим" вишколом у світ нема чого показуватися.

Програма попису була розділена на дві частини. 1) продукції річників, 2) продукції середніх і вищих річників.

Виступ нижчих річників просто дивував. Виходить на сцену дитина, пнеться на крісло, ноги високо від землі.. ну щож? Вибачливо послухаємо, навіть оплески дамо... хіба не радіємо, не хвалимо, коли така дитина зуміє просилябізувати якесь слово? Тимчасом ця дитина як на дитину, концертово віддає твори Ґурліт й Лешгорна? О. Миклясевич (І. р.) безумовно чудесна дитина.

Добре продукуються й інші діти як І. Лесик (IV. р.), І. Пацалуйко (IV. р.), Л. Вергановська (ІІІ. р.), М. Кокольська (ІІІ. р.), В. Повалячек (скр. ІІ. р.) — це діти, що значно вибивалися, але й решта дітей знаменито вивязувалися зі своїх завдань дарма, що завдання мали таки доволі трудне.

Продукції 2. частини попису мали характер більше концертовий. Всі учениці й учні вміло вивязалися, але на перше місце треба поставити таких надійних як В. Кассараба (IV. р. сер.), Н. Цурковську (ІІ. р. серед.), що відограла Бетовена та Гофмана з великим зрозумінням, Г. Герцівну (ІІ. р. серед.), З. Савицького (концерт. курс). Всі вони показали, що багато вміють, але що О. Рудницький (І. р. вищ., грав на скрипці Бруха концерт ґ-моль) аж стільки вміє, аж так володіє тим чарівним інструментом, — переросло сподівання кожного, хто його слухав. Музична память, техніка правої руки й інтерпретація в цього учня — великі! Колись повинен бути славний.. Дай йому, Боже, тільки кращих обставин, бо серед таких як сьогодні, то багато талантів заснічується.

Виходимо після попису зі салі з великим душевним задоволенням. Це хай буде для Шан. Проф. Збору нашого Інституту найкращим признанням за велику працю. М. Поймак.

Дописи.

ГЕРМАНІВ.

Небудене свято. На другий день Зелених Свят припадає в Германові львівського повіту празник, а в цьому році припало на цей день ще й особливе небуденне місцеве свято. З почину винницького отця декана і при співучасти кондеканального духовенства уладжено в той день у Германові свято вшанування 80-ліття уродин та 50-ліття священства всіми шанованого пароха села Германова, о. Василя Берницького. На це свято зїхалися панотці: о. декан Гірняк з Винник, о. Левицький з Чорнушович, о. Осташевський з Підберізець, о. Ґайовський з Шоломиї, о. Пелехатий з Дмитрович, о. Сохоцький з Гаїв, о. Роздольський зі Звенигорода, о. Каноровський з Підсоснова, о. Школьник з Чижикова і о. Шулим з Винник. Небудене свято при гарній погоді стягнуло великий здвиг народу. Маленька тимчасова церковця не вмістила би всіх й тому збудували престіл в церковній загороді і відправили Службу Божу під голим небом. Правив Отець Ювилят в асисті чотирьох священиків. Дуже гарно співав невеличкий, але добірний хор під орудою п. Олійника, відповідну до моменту гарну проповідь виголосив о. Ґайовський. Підносячи заслуги Отця Ювилята проповідник підкреслив, що колиб не праця духовенства, то „зубате колесо історії давно нас посікло би". По Службі Божій Отець Ювилят щиро вітався і стискав голови учасникам небуденного свята. На порозі хати Отця Ювилята виголосили привітні промови о. декан Осташевський, о. декан Гірняк та голова Повітового Народнього Комітету Гриць Гладкий. Свято закінчилося спільним обідом у тісному колі панотців і гостей.

МОСТИСЬКА

Повітова нарада УНДО. У вівторок 8. червня ц. р. відбулася в Мостиськах повітова нарада. Радили над організаційними і самоуправними справами. На нараду прибуло 74 представників 17-ти громад повіту. Отворив нараду й проводив нею голова ПНК. о. декан Андрій Пшепюрський. Політично-організаційні й самоуправні справи реферував представник Головного Секретаріяту із Львова ред. Гриць Гладкий. Реферат, що використовував досвід останніх самоуправних виборів, слухали зібрані з великим зацікавленням. Про місцеві повітові справи говорили пп. д-р Кульчицький і д-р Ломінський. Зібрані одноголосно висловили повне довіря Українській Парляментарній Репрезентації і Проводові УНДО за їх діяльність, а зокрема за переведення самоуправних виборів. В дальших резолюціях взивають усе громадянство повіту гуртуватися в рядах Українського Національно-Демократичного Обєднання, з всіх громадських і волосних радних організуватися в свої місцеві клюби та у всіх самоуправних справах виступати в цілому повіті однодушно. Заохочені до організації зібрані розкупили для кожної громади брошурки „Політична організація на селі".

СПОРТ.

ОКРУЖНІ ПЛИВАЦЬКІ ЗМАГАННЯ.

У неділю 23. червня п. р. відбудуться на „Світезі" окружні пливацькі змагання. В програму змагань входять такі конкуренції: Мужчини: 100 і 400 м. стилем довільним, 200 м. стилем клясичним, 100 м. навзнак, штафети 4 × 50 довільним і 3 × 100 стилем змінним.

Жінки: 50 і 200 м. стилем довільним, 100 м. клясичним і 50 м. навзнак.

Юніори: 50 і 200 м. стилем довільним, 100 м. клясичним і 50 м. навзнак.

Початок змагань в год. 15.30. Вступ за добровільними датками. Змагання відбудуться без огляду на погоду.

Нові книжки й журнали.

Д-р Евген Олесницький: СТОРІНКИ З МОГО ЖИТТЯ. II. частина (1890—1897). Львів 1935. Накладом Видавничої Спілки „Діло". Стор. 124, ф. 8°.

Омелян Кніт: БОЖІ СТЕЖКИ, оповідання. Віньєта рисунки Юрія Кирієнка. Львів 1935. Накладом В-ва „Наш Приятель". Стор. 80, ф. 8°.

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає.

Театри.

Великий Міський Театр.

Неділя, 23. VI. год. 3·30 поп. „Мій коханий дурнику".
Неділя, 23. VI. год. 7·30 веч. „Школа податників", комедія Бера й Вернея.
Понеділок, 24. год. 7·30 веч. „Школа податників".

Театр Різнородностей.

Нечинний.

Кіна.

АДРІЯ: „Трійка", „Доглядачка в неволі".
АПОЛЬО: „Фраскіта".
АТЛЯНТИК: „Гармонія" (большевицька муз. комедія) „Світ залюблений" (амер. комедія).
ВАНДА: „Пісня пісень", та „Зле кохана!"
ҐРАЖИНА: „Мушу бути молодий".
КАСІНО: „Я збігленць" (Павло Муні).
КОЛІСЕЙ: „Котячий пазур", ревія „Роскішні дітваки".
КОПЕРНИК: „Нічне життя богів" та „Добра ворожка".
МАРУСЕНЬКА: „Поворот Франкенштайна" та „Марнотравний син".
МІРАЖ: „Симфонія життя" й Бастер Кітон як „Професор у кабареті".
МУЗА: „Сповнені мрії" та „Ворог жінок".
ПАКС: „Голгофта".
ПАЛЯС: „Людина є грішна".
ПАН: „Любовна мрія" („Leise flehen meine Lieder").
РАЙ: „Азбука кохання" з Диншою та Круковським.
СВІТ: „Кавалькада".
СОНЦЕ: Збещещена" та ревія.
СТИЛЕВЕ: „Пані і шофер" та ревія Волінського.
УТІХА: „Останній отаман Анненков" ревія „Їдь на схід".
ХИМЕРА. „Всі люди є ворогами".

Закордонне радіо.

Неділя, 23. червня 1935

Відень (506,8) 11·45 Концерт, 15·30 Камеральна музика, 17·05 Австр. нар. свято (пісні, танки), 18·00 Авд. присв. творам Бетовена, 19·15 „Козацьке кохання" оп. Реніша, **Братислава** (298,8) 10·25 Увертюри відомих опер і оперетох, 21·00 Спів, **Прага** (470,2) 9·15 Сальон. квартет, 10·00 Ферстерові пісні, 21·10 Нар. пісні, **Париж** (1648) 12·15 Концерт, 17·30 Музика 20·45 Театр. авд., **Білгород** (437,3) 18·00 Хор, 22·20 Пісоньки, **Берлін** (356,7) 11·30 Форт. рецітал Н. Штравса (Шуман, Шопен), 20·45 „Джінеґ" ром. оп. Бізета, **Кенігсвустергавзен** (1571) 19·00 Муз. всячина, 18·00 Легка музика, **Кельн** (455,9) 14·00 Шуманові твори, **Ляйпціґ** (382,2) 11·30 Кантата Баха, 14·45 Форт. рецітал, 16·00 Вок. концерт, **Будапешт** (550,5) 15·00 Пісні, 18·30 Концерт, **Міляно** (221,2) 17·30 Легка музика, 20·45 „Лямор Медіко" оп. Вольф-Фераріа, **Рим** (420,8) 20·45 Симф. концерт.

Понеділок, 24. червня 1935.

Відень (506,8) 17·40 Веселі арії й пісні (Штукарт, сопр.), 20·00 Оп. вечір (симф. орх., спів), 22·10 Легка музика, **Братислава** (298,8) 19·25 Сп. рецітал, 21·15 Форт., **Брно** (325,4) 18·25 Нар. пісні, **Прага** (470,2) 12·30 Концерт, 18·20 „Якобсфарт" оп. Фьотова, **Париж** (1648) 12·15 Концерт, **Білгород** (437,3) 16·30 Скрипка, 18·30 Пісоньки, **Берлін** (356,7) 16·00 Вес. авд., 19·00 Моцартові твори, **Кенігсвустергавзен** (1571) 17·45 Суч. пісні, 20·10 Оп. вечір, **Кельн** (455,9) 17·00 Вок.-муз. концерт, 20·10 Пісоньки, **Мінхен** (405,4) 17·00 Концерт, 20·10 „Кохання, війна та паприка" оп. Тантса, **Будапешт** (550,5) 13·30 Сальон. музика, 20·30 Циг. музика, 21·50 Соната ц-моль на скр. і форт. Бетовена, 23·15 Спів, **Міляно** (221,2) 13·10 Легка музика, 20·30 Концерт у честь В. Ґіґо, **Рим** (420,8) 17·05 Вок.-інстр. концерт, 20·50 „Скупіца" оп. Маріо Коста.

Львівське радіо.

Неділя, 23. червня 1935.

8·30 Ранішня авд., 8·50 Музика з гр. пл., у перерві ок. 9·25 Ранішній денник, 9·50 Спорт.-турист. гутірка, 10·45 Музопранок, симф. орх., спів, 11·57 Сигнал часу, 12·03 Субіткові вогні, 12·20 Театр Уяви: Виспянський „Весілля" (фраґм.), 12·50 Трансм. з [illegible] годинасько[illegible] Найгарніша гр. пл., 15·00 Гутірка жінки-хліборобки, 15·10 Мандоліністи; у перерві ок. 15·22 Огляд ринків рільних продуктів, 16·00 Концерт солістів, 16·45 Літ. нарис „Ева Шельбург-Заремба", 17·00 Концерт малої орх., 18·00 Трансм. із жін. табору в Орлові, 18·15 Льоте Шеле, Ів. Кенура в оп. „Турандот" із гр. пл., 18·30 Спів. авд., 19·10 Реклям. концерт, 19·20 Скрипкові твори Венявського в супроводі форт., 20·00 Веч. денник, 20·10 Образці давньої та суч. Польщі, 20·15 У годину смерти, 21·30 Форт. рецітал, 22·00, 22·15 Спорт. вістки, 22·20 Концерт орхестри маринарки в Ґдині, 23·05 Музика з гр. пл., 23·15 У святоіванську ніч (трансм. із пл. св. Івана в Римі), 23·50 Музика з гр. пл., 24·00 Муз. фолькльор. авд. „Собітка".

Понеділок, 24. червня 1935.

6·30 Ранішня авд., 6·50 Музика з гр. пл.; у перерві ок. 7·20 Ранішній денник, Спорт.-тур. гутірка, 8·25 Практ. вказівки, 11·57 Сигнал часу, 12·05 Полудн. денник, 12·15 Концерт, 13·00 Хвилинка для жінок, 13·05 Муз. образці, 13·15 Біржа, 13·30 Концерт солістів, 16·00 Для дітей: Гри та забави в повітрі, 16·15 Легка музика з гр. пл., 16·30 Боротьба проступку з людською легкодушністю, 17·20 Стилізовані танки з гр. пл., 18·00 Електричне око (зі світа великих і дрібних винаходів), 18·30 Гутірка про моди, 18·40 Сусп. хвилинка, 18·45 Легка музика з гр. пл., 19·15 Реклям. концерт, 19·30 Вояцька авд., 20·00 Ідемо до моря. 20·10 **Свято Купала, балет Л. М. Родовського,** 20·45 Веч. денник, 20·55 Образці з давньої та суч. Польщі, 21·00 Концерт симф. орх., 22·00, 22·06 Спорт. вістки, 22·10 Мала орхестра.

БІРЖА.

ГРОШІ.

Долар у Львові у приватних оборотах 5·27—5·29 зол.

Нім. марка 1·75—1·85, фр. франки 34·90—35·00, шв. франки 172·50—173·50, фунти стерлінги 26·00—26·20, австр. шілінги 98·00 — 101, чеські корони 22·00—22·25, рум. леви 30·00—32·00, ліри 42·00—44·00.

Золото: Долари 9·18—9·20, Франки фр. 34·80—35·60, Дукати 83·00—84·00, Корони 37·00—37·50, Рублі 4·75 — 4·85. 1 гр. зол. 5·924.

Срібло: Корони австр. 0·34, Рублі 1·50, Фльорени 0·85, 1 гр ср. 0·07—0·08.

Заставні листи.

4 1/2 проц. дол. Т. К. З. 43·00—44·00, 5 проц. дол. Б. Г. 51·00—53·00, 4 проц. Зол. Б. Г. 43·00—44·50, 4 1/2 проц. Зол. Б. Г. 46·00—48·00, 4 1/2 проц. Ком. Б. Кр. 52·00—55·00, 4 проц. Б. Г. К. 61·00—64·00, 4 1/2 проц. Б. Г. К. 62·00—65·00, 4 проц. позичка м. Львова 46·00—47·50.

Премійки.

Долярівки 52·50 — 54·00, Інвестиційна 104·00—107·50, Будівельна 42·00—44·00.

ЗБІЖЕ.

Ціни парітас Підволочиська льоко Львів

	від	до	від	до
Жито одноціле	13·50	13·75	15·50	15·75
Жито збірне	13·00	13·25	15·00	15·25
Висівки житні	7·50	7·90		

Інші курси незмінені.

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗУ".

„Маслосоюз" повідомляє, що ціни на масло й молоко не стануть в приводу вичікуючої тенденції; в дні 22. червня н. р. кооперативам платив за:

	льоко Львів.
1 кг. масла дес.	1·90 зол.
1 кг. масла експорт.	1·95 „
1 л. молока	0·15 „
1 л. сметани	0·60 „
1 к. яєць	2·60 „

Пастеризоване молоко з доставою до дому у Львові 1 літра 24 сот.

Тенденція на масло, молоко і сметану вдержана, на яйця звишкова.

Маслосоюз устійнив дефінітивні ціни: за 1 кг. дес. масла 1·90, експорт. масла 1·95 зол. за час від 11. до 22. VI.

Маслосоюз повідомляє, що від 22. VI. н. р. **платить своїм доставцям за 1 кг. живої ваги птиці, льоко подвір'я птахомясарні „М. С." у Львові, (вул. Декерта ч. 4):**

Курята від 45 дкг.	за 1 кг.	1·00 зол.
Мол. однор. кури I. як.	„	0·90 „
Старі кури „	„	0·80 „
Пантарки „	„	1·30 „

Птицю приймає в скількости визначеного приділу для кожного доставця.

[illegible], качок, гусей, індичок та інди[illegible] на кінець сезону не приймає.

ОПОВІСТКИ.

30-літний товариський з'їзд товаришів-абітурентів І. гімназії в **Тернополі** з р. 1905 відбудеться в Тернополі 7. липня н. р. Зголошення участи слати на адресу Д-ра І. Пататофа, вул. Соколя 3 а. о. Д-р В. Пелліх, Остра п. Коропець.

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ

Корсети найновіші моделі, бедрівки, нагрудники виконує солідно „Кравопшенися", Львів, Боїмів 1. 1521 9—9

Золото, срібло, годинники, брилянти. Вл. Бушек, Львів, Академічна 6., тел. 218-48. 1708 5—15

Вічні пера направляє „Прецизія" Ринок 29, Рутовського 12. 1679 8—20

Годинникар - українець направляє різнородні годинники і біжутерію. — Львів, Домініканська 7, — бічна Ринок. 1763 2—2

Пропукликові бандажі гумові черевні, ниркові, проти усуванню матиці під гарантією виконує відоме **Укр. Ортопедичне Заведення Івана УГРИНА,** Львів, вул. Вірменська ч. 15. 1629 11—30

Косів-Москалівка, Пансіон „Анна" положений над рікою в окруженню лісів. Одно і двоособові кімнати. Добірний харч. Сезон від 1. червня. 1771 2-3

Палиці -- парасолі, наймодніші парасольки. Нова виробня, Ягайлонська ч. 16. 1567 11—15

Адвокатський аплікант з правом субституції шукає місця. Ласкаві зголошення: М-р Володимир Постригач, Тернопіль, Котляревського 5. 1769 3—3

Абсольвентка універс. з якнайкращими свідоцтвами, шукає праці бюрової, склепової, може підготовити до шкіл усіх типів і матури, занятися вихованням дітей, домашньою господаркою, давати лекції музики (форт.), чужинних мов (нім., чеська, рос.). Ласкаві зголошення до Адм. „Діла" під „Краще завтра."

Учителька літ 29, пізнає інтелігентного мужчину. Зголошення до „Діла" під „Доля".

Яремче — у віллі прегарно положеній, сонячні кімнати з харчем або без до винайму ціни помірковані. Перфецька, Яремче, власна вілля. 1779

Продам дім партеровий деревляний — ул. Попшечна ч. 15 (бічна Кульпарківської) — від трамваю ч. 4 пять хвилин.

Продам оказійно 2 образи Новаківського за готівку, потрібну на виїзд зараз. Адреса в Адміністрації. 1781

Мурований дім, огород продам. Відомість Річна 19, Перемишль.

Ширіть наш часопис!

Кімната дуже гарна, сонячна з бальконом до винайму: Каденька 4/II. 3-1

ОГОЛОШЕННЯ.

Виказ жертв

на українських воєнних вдів і сиріт за міс. лютий — травня 1935.

Теребовля: Р. Мельничук Будзанів 1, учит. П. Динідас 5·10, пар. ур. Лошнів 4, Струсів 20, Дарахів 17, о. П. Воронич Вербовець 9·53, о. М. Манишевський Довге 3, філія С. У. вб. в місті 41·87, Бризудя Нова 3·75, Будзанів 13·31, Бернадівка 2·41, Вининка 6·49, Варваринці 7·35, Говилів Вел. 3·70, Говилів Мал. 2·60, Глещава 5·66, Гумниська 12·85, Деренівка 4·26, Заздрість Нова 10·20, Заздрість Стара 2, Застінoче 5·23, Залаве 3, Іванівка 10, Іланче 3·97, Кобиловолоки 7·98, Кульчики 2·11, Ласківці 49·05, Малів 4·08, Могильниця Стара 16·38, Могильниця Нова 8·77, Мшанець 11·31, Ріддвяни 3·30, Романівка 4·14, Семенів 5·87, Сущин 9·60, Сороцько 8·05, Слобідка Струс. 2·10, Слобідка Янів. 2·92.

Яворів: Др. Є. Кушнір 3, о. Г. Мандзевич Порудно 5·21, о. Р. Цепинський Дрогомишль 1·50, пар. ур. Курники 2·25, філія С. У. вб. в місті 46·15, Наконечне 3·12, Мужилович 2·50, Завадів 0·90, Дрогомишль 3·34, Рогізно 7·68, Новосілки 3·05, Бунів 2·41, Залуже 4·88, Щеплоти 1·60, Підлуби 2·62, Вербляни 3·30, Нагачів 5·17, Вільшаниця 2, Шкло 2, Янів Нов. 1·50.

Ярослав: пар. ур. Молодич 1, о. І. Рудавський Сосниця 6, о. С. Мазяр Микіш Нов. 1·50, о. В. Лах Цискорович 5, кооп. Радава 5, Брусак Радимно 1, Д. Жук Павлова 2. (Далі буде).

ПРОСИМО КУПУВАТИ ТІЛЬКИ У ФІРМАХ, ЯКІ ОГОЛОШУЮТЬСЯ В НАШОМУ ЧАСОПИСІ ТА ПРОСИМО ПОКЛИКУВАТИСЬ НА ОГОЛОШЕННЯ.

За редакцію відповідає Олексан... ...остик. Видає Видавнича Спілка „Діло". З друкарні Вид. Спілки „Діло", Львів, Ринок 10